

Sygn. akt V CSK 321/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa A. Sp. z o.o. w likwidacji w K.

przeciwko P. L., I. L., [...] L. [...] S.A. w W. i A. [...] Sp. z o.o. w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki w części zaskarżającej wyrok Sądu Okręgowego w K. oddalający powództwo o zapłatę przeciwko pozwanej [...] L. [...] Spółki Akcyjnej w W..

Wyrok ten we wskazanej części zaskarżyła skargą kasacyjną powódka uzasadniając w niej wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołanie się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, mającej charakter oczywisty widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania, na tle jej podstaw oraz motywów zaskarżonego wyroku nie dają podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.